

Сборник съдебна практика

Дело C-308/14

Европейска комисия
срещу
Обединено кралство Великобритания и Северна Ирландия

„Неизпълнение на задължения от държава членка — Координация на системите за социална сигурност — Регламент (ЕО) № 883/2004 — Член 4 — Равно третиране в областта на достъпа до социалноосигурителните обезщетения — Право на пребиваване — Директива 2004/38/ЕО — Национално законодателство, което не допуска отпускането на някои семейни надбавки или на данъчен кредит във връзка с отглеждането на дете на граждани на другите държави членки, които нямат право на законно пребиваване“

Резюме — Решение на Съда (първи състав) от 14 юни 2016 г.

1. *Социално осигуряване — Работници мигранти — Правна уредба на Съюза — Материален обхват — Социалноосигурителни обезщетения — Понятие — Семейни надбавки, предназначени да компенсират отчасти разходите, които трябва да понесе лице, издържащо едно или повече деца, и които се предоставят на всяко лице по негово заявление — Данъчен кредит във връзка с отглеждането на дете, изплащан на всяко лице, което издържа едно или няколко деца, който кредит взема предвид няколко фактора относно индивидуалното положение на съответното семейство — Включване*

(член 1, буква ш) и член 3, параграф 1, буква й) от Регламент № 883/2004 на Европейския парламент и на Съвета)

2. *Социално осигуряване — Работници мигранти — Приложимо законодателство — Едновременно прилагане на няколко национални законодателства — Изключване — Система от стълкновителни норми — Завършеност*

(член 11, параграф 3, буква д) от Регламент № 883/2004 на Европейския парламент и на Съвета)

3. *Социално осигуряване — Работници мигранти — Равно третиране по смисъла на член 4 от Регламент № 883/2004 — Национално законодателство, което подчинява ползването на социални обезщетения на условие за законно пребиваване — Непряка дискриминация — Недопустимост — Обосноваване — Условия*

(член 4 от Регламент № 883/2004 на Европейския парламент и на Съвета, член 7 и член 14, параграф 2 от Директива 2004/38 на Европейския парламент и на Съвета)

4. *Иск за установяване на неизпълнение на задължения — Доказване на неизпълнението — Доказателствена тежест върху Комисията — Представяне на обстоятелства, от които е видно неизпълнението на задължения*

(член 258 ДФЕС)

1. Обезщетенията, автоматично предоставени на семействата, които отговарят на определени обективни критерии относно по-специално размера им, доходите им и капиталовите им средства, извън каквато и да е индивидуална и при упражняване на оперативна самостоятелност преценка на личните нужди, и които имат за цел да компенсират семейните разходи, трябва да се считат за социалноосигурителни обезщетения.

Следователно трябва да бъдат квалифицирани като „социално осигурителни обезщетения“ по смисъла на член 3, параграф 1, буква й) от Регламент № 883/2004 за координация на системите за социално осигуряване във връзка с член 1, буква щ) от същия регламент семейните надбавки, предназначени по-специално да компенсират отчасти разходите, които трябва да понесе лице, издържащо едно или повече деца, и които се предоставят на всяко лице по негово заявление, както и данъчният кредит във връзка с отглеждането на дете, изплащан на всяко лице, което издържа едно или няколко деца, чийто размер се променя в зависимост от семейните доходи, броя на издържащите деца, както и от други фактори относно индивидуалното положение на съответното семейство.

(вж. т. 58—61)

2. Вж. текста на решението.

(вж. т. 63—66 и 68)

3. Приемаша държава членка, която за целите на предоставянето на социални обезщетения изисква редовно пребиваване на гражданин на друга държава членка на нейна територия, извършва непряка дискриминация.

За да бъде обоснована, такава непряка дискриминация трябва да може да гарантира осъществяването на легитимна цел, като не може да надхвърля това, което е необходимо за постигането на тази цел.

В това отношение необходимостта да се защитят финансите на приемащата държава членка по принцип обосновава възможността да се упражни контрол за това редовно ли е пребиваването към момента на предоставянето на социално обезщетение, по-специално на лицата от други държави членки, които са икономически неактивни, тъй като такова предоставяне би могло да се отрази на общото равнище на предоставяните от тази държава помощи.

По отношение на пропорционалността на критерия за правото на пребиваване, проверката в рамките на предоставянето на разглежданите социални обезщетения от националните органи на факта, че заявителят не се намира неправомерно на територията, трябва да се счита за един вид контрол за това редовно ли е пребиваването на гражданите на Съюза съгласно член 14, параграф 2, втора алинея от Директива 2004/38 относно правото на граждани на Съюза и на членове на техните семейства да се движат и да пребивават свободно на територията на държавите членки, поради която причина не се извършва регулярно.

Следователно, когато единствено при съмнение британските органи правят необходимите проверки, за да установят дали заявителят отговаря или не на условията, предвидени в Директива 2004/38, по-специално посочените в член 7 от нея и следователно дали разполага с право на редовно пребиваване на територията на тази държава членка по смисъла на тази директива, цитираното по-горе национално законодателство не представлява дискриминация, забранена съгласно член 4 от Регламент № 883/2004 за координация на системите за социално осигуряване.

(вж. т. 76, 79—82, 84 и 86)

4. Вж. текста на решението.

(Вж. т. 85)